

DISCURS DE GRACIES

llegit en la sessió pública inaugural del curs de 1902 a 1903, celebrada'l dia
13 de Desembre de 1902

pel President

D. FRANCISCO DE P. NOVELLAS Y ROIG

SENYORS:

Cridat per la benevolencia que envers a mi tantes voltes han manifestat els meus companys d'INSTITUCIÓ, ocupo avuy aquest lloch presidencial pera endreçar-vos la paraula.

Jo bé sé que, científicament considerat, podriem dir que'm ve gran càrrech tant preeminent, per mos escassos coneixements científichs. Però una idea m'aconsola y em manté en aquest lloch d'honor: y es que ab molta freqüència's veu, en Societats similars a la nostra, que no es sempre'l més il·lustrat y el que més coneixements demostra dins de sa especialitat el qui més empeny cap al progrés a sos companys, sin'òl que té més carinyo, fermesa y voluntat vers an ells y sa obra; y si mes forces són petites, en cambi, senyors, ma voluntat es ben ferma, us ho asseguro. En quant a carinyo per nostra INSTITUCIÓ, considero inútil fer-ne protestes en aquest lloch, puix crech haver-ne donat proves en altre terror y desde un indret més modest.

Avuy que en virtut de l'acte que celebrem tinch el gust de veure entorn meu a lo bo y millor de l'INSTITUCIÓ, aixís com a bon nombre de persones significades entre l'element intel·lectual de la terra, crech que es moment oportú pera dir quatre paraules sobre lo que podriem anomenar nostre programa científich, es a dir, els propòsits que tenim pel major desenrotllo y honra de l'INSTITUCIÓ y pera alcançar els designis vastos d'aquesta.

En primer lloch, una de les parts que més ha preocupat a la Directiva es lo que s'ha anomenat nervi de la guerra y ho es també de la ciencia: el diner. Més, gracies a Déu, si no pera nadar en l'abundancia, sembla que van lluint y lluiran millors dies encara pera l'INSTITUCIÓ, mercès al desprendi-

ment ab que l'ajuden ja algunes persones, y l'ajudaran moltes altres, de segur.

Després d'aquest important capítol, que fa referencia a nostra vida econòmica, ve'l no menys fonamental de l'inversió de nostres fondos. En quant an això, aquesta Junta pensa seguir ab tot rigorisme'l camí emprès per l'anterior, es a dir, invertir quasi en absolut nostres ingressos en la publicació d'un BUTLLETÍ que arribi a esser digne dels atrevits propòsits que abriguem, els que no són altres que constituir l'Historia Natural de Catalunya. Pera això havem de fer encara molt camí, puix, en veritat, som pigmeus, moral y materialment parlant, al costat del monument que intentem aixecar; més, si no l'acaba nostra generació, en vindrà una altra a continuar la tasca empresa, y, quan menys, trobarà com resultat dels nostres esforços una munió de datos que li seran preciosos pera arribar a tan desitjat fi.

Ja veyeu, donchs, que d'ambició no'ns en falta, però es una ambició noble y patriòtica, y crech que tots els homes de bona voluntat de la nostra terra'ns ajudaran a mida de llurs forces, pera dur quan menys la pedreta que ha de contribuir a aixecar el gran temple. L'indiferentisme, que tant aclaparada tenia a Catalunya, va fent plaça a l'entusiasme més sà en tots els terrers, y d'aquest renaixement de la vida del poble català ho esperem tot nosaltres pera dur a bon terme nostres propòsits. Tingueu-ho entès: tots, desde'l més humil al més enlairat ciutadà, podeu brindar-nos ajuda poderosa. L'esperem.

A pesar de que nostre fi es ben concret, com haveu pogut apreciar, devem, además, preocupar-nos d'una altra cosa, y es del progrés científich en general de tots els socis de l'INSTITUCIÓ, progrés que no pot menys de redundar en benefici de sa empresa; y per això pensa la Directiva usar d'un ample esperit de tolerancia envers al gènere de treballs de sos associats, mentres se mantinguin rigurosament en el terreny científich. Aquest criteri s'ha traduït ja en un acord del Consell de Redacció del BUTLLETÍ, en virtut del que s'acceptaran en aquest treballs no tant sols d'Historia Natural pura, sinó de totes aquelles ciències naturals que puguin directament servir-li d'ajuda, com són: la Geografia física, Cosmogonia, l'Etnografia, l'Antropologia, l'Anàlisi de minerals y moltes d'altres que podriem citar.

Finalment, encara un punt de què s'ha d'ocupar pròximament la Directiva es la reforma dels Estatuts de l'INSTITUCIÓ, els qui, si en llur origen eren perfectament capaços pera regir-la, l'importància que ha adquirit en aquests darrers temps obliga a modificar-los, posant-los més en harmonia ab ses necessitats creixents.

Exposats aquests pochs conceptes essencials, que han de regir nostra gestió durant el present curs, no vuy, senyors, fadigar un moment més vostra atenció. Aixís, acabaré aquestes paraules, donant-vos a tots les gracies més expressives per la vostra presència, ab la que haveu fet brillar aquest acte, que exteriorisa nostra activitat y futurs propòsits.

Dono també grans mercès a totes aquelles persones que ab interès digne de nombrós exemple'ns protegeixen en qualsevol terror que sia. Y en especial an aquesta benemèrita Societat que'ns hostatja, el «Centre Excursionista de Catalunya», que en justícia devem anomenar nostre breçol, puix aquí naixérem y aquí passàrem els temps més perillosos de nostra creixença, rebent generós allotjament. Y sien quins vulguin els progressos de l'INSTITUCIÓ, y encara que per ella vinguessin dies de benestar material, eternalment fariem agradable recordança de la paternal sol·licitut de que havem sigut objecte desinteressat.

HE DIT

Plantes notables dels voltants de Tarrassa

(Continuació)

Specularia castellana, Lge. Pel Maig del 82 la recullírem en els sembrats de l'Ubach ab el Dr. Tremols, qui, a pesar de les meves seguretats per haver-la recullida abans a Sant Llorenç, la considerà tant inverossímil que no volgué admetre-la com a tal fins haver fet un estudi detingut de la mateixa. Vayreda es l'únic autor català que cita aquesta planta, y encara no'l tipo, sinó la varietat *grandiflora*, Wk., trobada a Sant Hilari. A la Font del Sauqué de Sant Llorenç recullí sobre'l 80 la varietat y el tipo.

Monotropia hypopitys, L. No citada encara d'una manera